

Рецензія

на магістерську роботу **Разуменко Маргарити Ігорівни** **«ЖІНОЧІ ОБРАЗИ В ОПЕРІ “НАЗАР СТОДОЛЯ” К. ДАНЬКЕВИЧА»**

(Наук.керівник канд. мистецтвознавства, доцент О. В. Ващенко)

Подана до захисту магістерська робота Разуменко М. І. присвячена вивченню композиторсько-виконавській інтерпретації жіночих образів шевченківської драми в опері К. Данькевича «Назар Стодоля» (1960) з позиції оновленого підходу, продиктованого сучасною практикою, що потребує необхідного переосмислення композиторської спадщини радянських часів з позицій творчих завдань сьогодення. Розглядаючи українську оперу «як синтетичний жанр музичного театру», що завжди був простором, «у якому художні образи віддзеркалювали суспільні, культурні та ідейні процеси свого часу» (с. 3), авторка намагається підкреслити індивідуальність творчої манери Костянтина Данькевича, представника традиціоналістичної лінії розвитку українського музичного театру середини ХХ століття, якому вдавалося в умовах ідеологічного тиску, уміло «трансформувати соцреалістичні вимоги часу», зберегти тон емоційно-ліричного, щирого, романтичного звучання, збагативши тим лисенківські традиції класичної української оперної школи.

Робота виконана відповідно до поставлених завдань та вимог. Її структура складається зі Вступу, трьох розділів, Висновків, Списку використаних джерел. Об'єкт, предмет чітко сформульовані, мета та завдання – розкриті. Історично-контекстуальний та аналітичний компоненти у викладенні матеріалу врівноважені. В цілому магістерське дослідження Разуменко М. І. складає враження самостійного та оригінального. Між тим воно не позбавлено певних недоліків. В роботі не вистачає ґрунтового висвітлення розробки в науковій літературі цілої низки питань, які окреслюються самим автором дослідження (це і проблематика жанру української опери другої половини ХХ століття, оперної творчості К. Данькевича, опери «Назар Стодоля» тощо). Іноді виникає враження, що

Разуменко М.І. розглядає українську оперу другої половини ХХ століття як окреме явище, поза радянської оперної традиції, в тому числі і національної. Це виникає внаслідок сповнення тексту ствердженнями і узагальненнями іноді досить суперечливими за змістом, що сприймаються на кшталт патетичних гасл, оскільки автором не наведено жодного прикладу для підтвердження власних думок. Дискусійним є і узагальнений підхід до розгляду твору К. Данькевича в контексті проблем музичного театру другої половини ХХ століття, позбавлений диференційного підходу до хронології і внутрішнього розподілу цього півстоліття на окремі періоди, урахування специфіки кожного з них. Виникають питання і щодо стилістичного та технічного оформлення. Це стосується як випадків нелогічного викладення змісту, порушення граматики речень, орфографічних помилок (так в тексті роботи представлено три варіанта правопису слова «совєтський» – совєтський, совітський, советський), так і оформлення посилань на літературні джерела у самому тексті роботи.

Між тим, незважаючи на висловлені зауваження, магістерське дослідження Разуменко М.І. в цілому відповідає вимогам, щодо кваліфікаційних робіт даного рівня і заслуговує на оцінку «добре» (С), а її автор – на присвоєння кваліфікації «магістр». На захист пропонуються наступні питання:

1. До якого жанрового різновиду можна віднести оперу «Назар Стодоля» К. Данькевича?
2. Який з жіночих образів опери вам ближче і чому?

Кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри історії
української та зарубіжної музики
Харківського національного університету мистецтв
імені І. П. Котляревського

Анфілова С. Г.